

ning, og der kunde ogsaa siges en Del for, at det egentlig ikke var noget Indgrib i Toldblovgivningen, idet det kun var en Konsekvens af Fredsslutningen, at de Bestemmelser, der raadede ved Helstatens Grændser i sin Tid efter Loven af 4de Juli 1863, nu skulde gjøres anvendelige paa Statens Grændser efter Wienerfreden, og det kunde altsaa betragtes som en blot Regulering, som allerede skulde have fundet Sted efter Fredstraktatens Krafttræden. Men, saaledes som Sagen nu ligger for ved det af Finantsministeren stillede Forslag, vil man se, at det gaar væsentlig videre; thi den Forskiel, der tidligere fandt Sted, var kun den, at der betaltes en lavere Skibsafgift for Farten mellem de Havne, som laa ved Statens Grændser dels mod Syd, dels mod Ost, altsaa dels lige overfor Indskiland, dels lige overfor Sværrig, i Sammenligning med anden udenrigst Skibsfart; men efterat der er stillet Forslag til at hæve den indenlandste Skibsafgift fuldstændig, vil man se, at Forholdet bliver væsentlig forskjelligt, idet denne Ligefilling med indenlandst Skibsfart vil komme til at betyde fuldstændig Fritagelse for Skibsafgiften i visse Havne, medens den fulde udenlandste Skibsafgift kommer til at hvile paa andre, og det anser jeg for at være en væsentlig Forskiel. Det er nemlig ikke alene den økonomiske Byrde, som den større Skibsafgift paalægger, der er af Betydning, men det er ogsaa de Ulemper, som Skibsafgiftens Opkrævning lægger paa Farten, som have væsentlig Bægt. Man vil se, at efter det Forslag, som er forelagt af den ærede Finantsminister, og som det eventuelt vil kunne blive efter dets Affattelse her ved 2den Behandling, vil Forskjellen mellem de Havne, som blive begunstigede, og de øvrige blive en Forskiel imellem fuldstændig Frihed for Skibsafgift og en Afgift paa 1 Krone pr. Læst, som det er for den udenrigste Skibsfart. Denne overordentlige Forskiel mellem enkelte Havne indenfor det danske Toldomraade anser jeg for at være i høj Grad urimelig, og den bliver det navnlig, naar Bemyndigelsen til at etablere denne store Forskiel lægges i Finantsministerens Hænder. Dersom man her kunde naae til at medtage alle de Havne, som med Rimelighed her kunne komme i Betragtning, og blive enig om at bestemme Friheden for Skibsafgift ved disse Havne, saa var det muligt, at man kunde komme til en Ordning, som man efter Omstændighederne kunde lade sig nøie med. Men at lade det være afhængigt af de mere eller mindre vilkaarlige Regler, der fra Finantsministerens Side mulig kunne opstilles med Hensyn til Frihed for Skibsafgiften, er jeg i alt Fald ikke istand til at være med til. For at faae min Fortolkning slaaet fast gjentager jeg altsaa, at det er det, mit Forslag gaar ud paa, at det skal lægges i Finantsministerens Haand at lade Fritagelsen for Skibsafgiften træde i Kraft for det hele danske Toldomraade lige overfor den eller de enkelte uden-

landste Stater i alt Fald indenfor de her sidst vedtagne Linter mellem Langel og Lindsnes og Kalmars og Rügenwalde — som man maatte komme til Forstaaelse med ved de diplomatiske Forhandlinger, der maa antages at ville gaa forud for en endelig Gjemmemførelse af Bestemmelsen. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det af mig stillede Forslag.

Tal: Saaledes som dette Lovforslag oprindelig blev indbragt af den ærede Minister, vilde det navnlig komme en Samfundsklasse til gode, som jeg tror, Alle vare enige om, var saa uheldigt stillet under Tidernes Udvikling, at der var al mulig Anledning til, alene fra dette Synspunkt betragtet, at tage med Taknemmelighed mod Forslaget og yde det en velvillig Understøttelse. Jeg har ikke hørt nogen Udtaalelse herimod; tværtimod har jeg baade offentlig og andetsteds hørt alle Stemmer forene sig om, at man under ingen Omstændigheder burde unddrage denne Samfundsklasse den Understøttelse eller den Hjælp, som gjennem Lovforslaget indirekte vilde tilflyde den. Naar nu ved Siden deraf det Ønske opstod paa det samme Omraade at opnaa en Reform, som i saa Henseende har en ganske anden Karakter, fordi det bliver den finansielle Betydning, som Bægten maa ligge paa ved en delvis eller en fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften, saa har det fra første Færd staaet klart for de Medlemmer af Udvalget, hvis Meninger jeg har haft Anledning til at gjøre mig bekendt med, at det maaste kunde være hensigtsmæssigt, om man delte de to Spørgsmaal saaledes, at man foreløbig blev staaende ved Regeringens Forslag, men samtidig indbragte et andet om Skibsafgiftens fuldstændige Ophævelse, saaledes at de to Forslag kunde gaa jevnfides med hinanden. Naar Udvalget foreløbigt er blevet enig om den Udvalds af Lovforslaget, som blev vedtagen ved 2den Behandling, saa er det for mit og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds's (Sad) Vedkommende under den bestemte Forudsætning, at der ikke derved beredes Lovforslaget Banskelligheder, og da Liden er saa langt fremrykket, at der ikke er Haab om at faae Lovforslaget sat igjennem, dersom ikke den høitærede Minister ved sin fulde Understøttelse vil søge at hjælpe det gjennem Landstinget, saa er mit Forhold til det stillede Forslag ligefrem betinget af, hvorledes den høitærede Minister stiller sig til det. Sjov Udvalgets Forslag Lovforslaget mindre antageligt for Ministeren, saa fravalder saavel jeg som min ærede Medforslagsstiller dette, og vi holde os da til det Forslag, som er stillet af den høitærede Minister, idet det jo indskrænker Forslaget til det Omraade, som jeg unegtelig sætter høist Pris paa, nemlig til det, hvor man kommer den mindre bemidlede og mest trykkede Del af vor søfarende Befolkning til Hjælp. Som Følge deraf kan jeg